

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi eräitä elintarvikkeita koskevista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin annetun lain muuttamisesta.

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.

Esityksessä ehdotetaan tehtäväksi eräitä muutoksia liikevaihtoverotuksessa sovelletta-vaan korotettuun alkutuotevähennysjärjestelmään, jonka avulla on alennettu eräiden keskeisimpien elintarvikkeiden kuluttajahintoja. Sen johdosta, että korotettu alkutuotevähennysjärjestelmä ei ole toiminut tarkoitettulla tavalla ja se lisäksi on aiheuttanut eräitä pikaista korjausta vaativia epäkohtia ja vinoutumia, asetettiin vuosi sitten toimikunta selvittämään tarvittavia korjaustoimenpiteitä. Esitys perustuu tämän toimikunnan tekemiin ehdotuksiin niistä toimenpiteistä, joilla pahimmat korotettua alkutuotevähennysjärjestelmää rasittavat epäkohdat saadaan poistetuksi.

Korotettua alkutuotevähennystä koskevaa erityislakia ehdotetaan muutettavaksi niin, että maidon korotettu alkutuotevähennys sidottaisiin tavoitehintaan ja että korotuksesta kananmunien ja perunan osalta kokonaan luovut-taisiin. Kuluvan vuoden ensimmäiseen lisämenoarvioesitykseen on otettu 16 milj. markan määräinen määräraha käytettäväksi kananmunien ja perunan alkutuotevähennysoikeuden muuttumiseen liittyviin toimenpiteisiin.

Esitys muodostaa osan 31.3.1980 hyväksyttyä maataloussopimusta, jonka mukaan esitys on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.7.1980 lukien.

YLEISPERUSTELUT.

1. Elintarvikkeiden asema liikevaihtoverojärjestelmässä.

Liikevaihtoverolain 4 §:n 1 momentissa on lueteltu tärkeimmät Suomesta saatavat elintarvikkeet. Näiden ns. peruselintarvikkeiden alkutuotannosta tapahtuva myynti jalostamattomina alkutuotteina on sanotun lainkohdan mukaan verotonta. Liikevaihtoveroa peruselintarvikkeista peritään vain siitä niiden alkutuote-arvon ylittävästä hinnanosasta, mikä aiheutuu näiden alkutuoteraaka-aineiden teollisesta valmistamisesta erilaisiksi elintarvikejalosteiksi sekä kaupan ja kuljetuksen kustannuksista.

Pyrittäessä vuonna 1974 torjumaan inflato-

rista kehitystä ja ehkäisemään välttämättömyys-hyödykkeiden hintojen nousu poistettiin ja alennettiin liikevaihtoveroa eräiltä keskeisimmiltä elintarvikkeilta siltäkin osin kuin niiden myyntihinnassa kaupan, kuljetuksen ja jalostuskustannusten osalta on liikevaihtoveroa. Tämä tapahtui siten, että maitoa, teuraslihaa, perunoita ja kananmunia suoraan alkutuotajalta ostava kauppaporras sai oikeuden vähentää niiden ostohinnan eli alkutuotearvon puoli-toistakertaisena verollisista myynneistään. Sittemmin maidon osalta alkutuotevähennystä korotettiin vielä uudelleen eli 1.5.1978 lukien 1,65 kertaiseksi ja 1.9.1978 lukien 1,9 kertaiseksi.

Siirtyminen korotettuun alkutuotevähennysjärjestelmään merkitsi liikevaihtoveron lähes täydellistä poistamista korotetun alkutuotevähennyksen alaisilta elintarvikkeilta ja eräiltä niistä valmistetuilta elintarviketalosteilta. Kuluttajahintojen alennus oli huomattavin niissä tuotteissa, joissa valmistus-, kuljetus- ja kaupan kustannusten osuus tuotteen vähittäishinnasta oli vähäisin. Sellaisissa tuotteissa, kuten maidossa ja eräissä maitotalosteissa, joissa korotettu alkutuotevähennys on suurempi kuin tuotteen liikevaihtoverollinen myyntihinta, muodostuu liikevaihtovero negatiiviseksi eli verojärjestelmä ei johda veron perimiseen, vaan tuen myöntämiseen. Esimerkkinä tällaisesta tuotteesta mainittakoon voi, jonka vähittäishinnassa on verotukea 12 prosenttia.

2. Korotetun alkutuotevähennysjärjestelmän epäkohdat ja alttius väärinkäytöksille.

Kananmunia ja perunoita suoraan alkutuottajalta ostava liikevaihtoverollinen yritys saa puolitoistakertaisen alkutuotevähennyksen johdosta valtiolta verotukea, jonka määrä nykyisen liikevaihtoverokannan vallitessa on 21 prosenttia alkutuottajalle maksetusta hinnasta. Alkutuottajalle maksetun hinnan kasvaessa lisääntyy näin ollen myös verotuki vastaavasti. Kun verotuki on näin huomattava ja kun toisaalta alkutuottajalle maksettava hinta on pitkälti vapaasti sovittavissa ja näin ollen myös erilaisin keinoin nostettavissa, on selvää, että houkutus hinnan ja tätä kautta myös verotuen kasvattamiseen on ilmeinen. Tämä onkin ollut eräs syy siihen, että kaupan ja jalostusportaan toiminnot eli pakkaus ja lajittelu sekä myyntikuntoon saattaminen ovat enenevässä määrin siirtyneet alkutuottajien tehtäväksi. Alkutuottajalle näistä toiminnoista maksettu korvaushan oikeuttaa 21 prosentin suuruiseen verotukeen. Vaikka kauppa- tai jalostusportaalla on näitä sille perinnäisesti kuuluvia toimintoja varten tarpeelliset laitteet ja henkilökunta, joita keskitetysti käyttäen se voisi suorittaa ne hyvin pienin kustannuksin, ei se kuitenkaan enää ole kannattavaa, koska näiden toimintojen kustannuksista ei tällöin voida saada edellä mainittua 21 prosentin määräistä verotukea. Korotettu alkutuotevähennys on vähentänyt erityisesti kananmuna- ja perunapakkaamoiden toimintaa ja samalla alentanut niiden kannattavuutta.

Kun korotettu alkutuotevähennysjärjestelmä vuonna 1974 otettiin käyttöön, lähdettiin siitä, että alkutuotevähennys tehdään siihen asti noudatetun käytännön mukaisesti kananmunien ja perunoiden hinnasta sellaisinaan ilman käsittely-, pakkaus-, tai kuljetuskustannuksia. Niin ikään oli järjestelmän käyttöön oton edellytyksenä, että verotuki alentaisi koko määrällään kuluttajahintaa eikä osaksikaan siirtyisi alkutuottajien tai eri jakeluportaiden hyväksi. Nämä lähtökohdat ovat tapahtuneen kehityksen myötä ainakin osittain mitätöityneet.

Se, että erityisesti perunan ja kananmunien osalta niin liikevaihtoverotuksen kuin hintavaikutusten valvonta on osoittautunut vaikeaksi, johtuu siitä, että kananmunien ja perunoiden, toisin kuin lihan ja maidon, jakelutiet ovat kovin hajanaiset. Kananmunia ja perunoita suoraan alkutuottajalta ostavien ja alkutuotevähennykseen oikeutettujen liikevaihtoverollisten liikkeiden määrä on erittäin lukuissa. Valvontaa vaikeuttaa lisäksi se, että nämä liikkeet ostavat alkutuottajilta myös yhdenkertaisen alkutuotevähennyksen alaisia tuotteita, kuten juureksia ja vihanneksia. Tämän lisäksi ne käyvät kauppaa myös muilla tavaroilla siinä määrin, että väärinkäytösten estämiseksi riittävän valvonnan kohdistaminen vain kananmuna- ja perunamääriin tai hintoihin on käytännössä erittäin työlästä. Korotettu alkutuotevähennysjärjestelmä ei siten korjattuna tai parannettunakaan olisi sopiva keino kananmunien ja perunoiden kuluttajahintojen alentamiseen.

Lihan ja maidon osalta korotettu alkutuotevähennysjärjestelmä ei ole samassa määrin alttu väärinkäytöksille. Tämä johtuu siitä, että korotetun alkutuotevähennyksen tekemiseen oikeutettujen liikevaihtoverollisten piiri rajoittuu käytännössä vain teurastamoihin ja meijereihin. Teurastamot tekevät alkutuotevähennyksen vain elävinä ostamistaan teuraseläimistä, ei sen sijaan teuraslihasta. Teuraseläimen ostohinnan keinoitekoinen suurentaminen eläimen hankinta- ja kuljetuskustannuksilla taas ei ole 16.2.1979 toteutetun lainmuutoksen (176/79) jälkeen enää mahdollista. Maidon osalta on ilmennyt, että korotettu alkutuotevähennysjärjestelmä nykymuodossaan houkuttelee maksamaan maidosta ylihintaa.

Korotettu alkutuotevähennysjärjestelmä maidon ja lihan osalta on suhteellisen helposti kontrolloitavissa ja ilmenneet väärinkäytökset järjestelmää tarkistamalla korjattavissa, kuten

lihan osalta on jo tapahtunutkin. Sitä vastoin kananmunien ja perunoiden osalta järjestelmä on siinä määrin altis väärinkäytöksille ja vaikeasti kontrolloitavissa, että järjestelmästä olisi pikaisesti luovuttava.

3. Korotetun alkutuotevähennysjärjestelmän muuttaminen.

Vuosi sitten asetettu elintarvikkeiden liikevaihtoverotoimikunta on tämän vuoden alussa jättämässään mietinnössä (komiteamietintö 1980: 8) selvittänyt ne toimenpidevaihtoehdot, jotka tulisivat kysymykseen korotettua alkutuotevähennysjärjestelmää muutettaessa. Toimikunta on todennut korotettuun alkutuotevähennysjärjestelmään liittyvän siinä määrin verotuksellisia ja hintavalvonnallisia hankaluuk-

sia, että pitkällä tähtäyksellä tulisi vakavasti harkita luopumista järjestelmästä ja sen korvaamista valtion suorilla tukitoimenpiteillä. Kiireellistä korjausta vaativien epäkohtien poistamiseksi toimikunta on tehnyt oman lyhyellä aikavälillä toteuttamiskelpoisen ehdotuksensa. Tämän ehdotuksen ovat maataloustuloneuvotteluihin osallistuneet osapuolet esittäneet toteutettavaksi kuluvan vuoden heinäkuun 1 päivästä lukien. Ehdotus merkitsee sitä, että korotettu alkutuotevähennys maidon osalta sidotaan kulloinkin voimassa olevaan tavoitehintaan sekä että alkutuotevähennyksen korotus kananmunien ja perunoiden osalta poistetaan ja siirrytään takaisin normaaliin yhdenkertaiseen alkutuotevähennykseen. Seuraavassa selotetaan erikseen maidon, kananmunien ja perunan osalta ehdotettuja alkutuotevähennyksen muutoksia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.

1. Maidon korotetun alkutuotevähennysjärjestelmän tarkistaminen.

Voimassa olevien säännösten mukaan maidon 1,9ertainen alkutuotevähennys määräytyy meijerien maidontuottajille maidosta tilitystämän hinnan perusteella. Maidontuottajien omistuksessa olevat meijerit ovat perinnäisesti jo ennen alkutuotevähennyksen korottamista ja sen mukanaan tuomaa korkeampaan tilityshintaan liittyvää suurempaa verotukea pyrkineet maksamaan maidosta tuottajille maksukykynsä salliman korkeimman tilityshinnan. Tämän seurauksena maidosta maksettu tilityshinta on vuosittain jälkikäteen maksettavien ns. jälkitilien johdosta monissa tapauksissa ylittänyt maidon tavoitehinnan.

Alkutuotevähennysoikeuden korottamisen jälkeen on paine tilityshinnan kasvattamiseen entisestäänkin lisääntynyt, minkä seurauksena hyvän ja huonon tilityskyvyn omaavat meijerit ovat joutuneet eriarvoiseen asemaan myös valtiolta alkutuotevähennysoikeuden korotuksen muodossa saatavan verotuen suhteen. Kun hintaviranomaiset toisaalta vahvistavat maitotaloustuotteiden kuluttajahinnat maidon tavoitehinnan ja tavoitehinnan suuruudesta ostohinnasta saatavan alkutuotevähennysedun pohjalta,

ei maitotaloustuotteiden kuluttaja ole ainakaan välittömästi voinut hyötyä tavoitehinnan ylituksesta saatavasta verotuesta. Nyt lausutun perusteella ehdotetaan, että maidon alkutuotevähennystä koskevia verosäännöksiä siten muutettaisiin, että alkutuotevähennys maidosta maksetun todellisen hinnan sijasta määräytyisi maidon toimitusajankohtana voimassa olevan maataloustulolaisissa (1102/77) tarkoitetun tavoitehinnan perusteella.

Ehdotettu muutos merkitsee sitä, ettei meijerin maidosta maksamalla hinnalla, eikä sen jälkikäteen tapahtuvilla hinnan oikaisulla kuten jälkitileillä, enää olisi muutoshetken jälkeen toimitetun maidon osalta vaikutusta alkutuotevähennyksen suuruuteen. Meijerin ei maidon hankintakustannuksista enää tarvitsisi pitää liikevaihtoverotusta varten kirjaa, koska maidosta maksettua hintaa ei liikevaihtoverotuksessa enää tarvitsisi seurata. Sitä vastoin maitomäärä olisi muutoksen jälkeen entistäkin tarkemmin selvitettävä, koska alkutuotevähennyksen määrä nyt laskettaisiin kertomalla meijerin vastaanottama maitomäärä maidon 1,9 kertaisella tavoitehinnalla. Tämä ei kuitenkaan tuottane kirjanpidollisia tai valvontaongelmia, koska meijerit jo muutoinkin joutuvat maatilahallitukselle tekemään selvityksen vastaan-

ottamastaan maitomäärästä. Tavoitehintaan siirtyminen ei muutoinkaan aiheuttaisi liikevaihtoverotuksellisia hankaluuksia johtuen siitä, että meijereillä ei yleensä ole muita verollisten myyntiensä arvosta vähennyskelpoisia ostoja kuin maito, ja maidon kulloinenkin tavoitehinta taas on meijerien tiedossa.

Siirtyminen maidosta maksetusta hinnasta maidon tavoitehintaan merkitsee alkutuotevähennyksen ja siitä saatavan verotuen supistumista nykyisestäään. Maidon tilityshinta oli esimerkiksi vuonna 1978 keskimäärin runsaat 8 penniä suurempi kuin maitolitrin tavoitehinta. Vuoden 1978 maitoliträmäärän perusteella laskettuna valtio olisi, mikäli tavoitehintaan olisi siirrytty jo tuolloin, saanut lisää liikevaihtoverotuottoa noin 62 milj. markkaa vuodessa. Meijereiden tilityskyky olisi vastavasti pienentynyt samalla määrällä. Kun siirtyminen toteutettaisiin vasta kuluvana vuonna, olisi verotuoton lisäys vuositasolla noin 70 milj. markkaa.

Alkutuotevähennysoikeuden supistuminen ei välittömästi vaikuttaisi maitotaloustuotteiden kuluttajahintoihin eikä ainakaan kuluvan vuoden aikana nostaisi hintoja. Tämä johtuu siitä, että hintaviranomaiset eivät tähänkään asti ole voineet ottaa huomioon tavoitehinnan ylitävistä maidon hinnasta alkutuotevähennyksen muodossa saatavaa verotukea. Pitemmällä aikavälillä sitä vastoin on mahdollista, että meijereiden tilityskyvyn alentuminen saattaisi ilman erityisiä toimenpiteitä maataloustulon kautta johtaa maataloustuotteiden, esimerkiksi maidon, tavoitehinnan nostamiseen ja tätä kautta heijastua myös maitotaloustuotteiden kuluttajahintoihin. Kuluvan vuoden maataloustulosopimuksessa on meijereiden tilityskyvyn aleneminen ainakin osaksi sovittu kompensoitavaksi maataloustulon kautta.

2. Kanamunien puolitoistakertaisen alkutuotevähennyksen supistaminen yhdenkertaiseksi.

Kuten edellä yleisperustelujen yhteydessä jo todettiin, jakaantuu kananmunien kauppa niin laajalle ja on alkutuotevähennykseen oikeutettujen liikkeiden piiri niin monimuotoinen ja lukuisa, että alkutuotevähennysjärjestelmän valvontaa ei voida samalla tavoin kuin lihan ja maidon kohdalla kohdistaa vain suhteellisen harvalukaiseen määrään verovelvollisia. Alkutuotevähennykseen oikeutetut verovelvolliset

käyvät lisäksi kauppaa muillakin hyödykkeillä kuin kananmunilla, minkä johdosta kananmunien ostot ja myynnit ovat usein häviävän pieni osa kokonaisliikevaihdosta.

Edellä mainituista syistä johtuen ei ilmenneiden epäkohtien ja väärinkäytösten korjaaminen samalla tavoin kuin lihan ja maidon kohdalla eli säilyttämällä korotettu alkutuotevähennys ja tarkistamalla sen määräytymisperusteita, ole mahdollista. Niinpä esimerkiksi tavoitehintaan siirtyminen edellyttäisi vastaanotetun kananmunamäärän selvittämistä ja valvonnan kohdistamista kananmunien hinnan sijasta niiden kilomäärään. Vastaanotettu kilomäärä on kuitenkin selvillä vain kananmuna-pakkaamoissa. Kilomäärän oikeellisuutta kananmunien vähittäis- ja tukkuliikkeissä sitävästoin on jälkikäteen melko vaikeata kontrolloida. Lisäksi on otettava huomioon, että tavoitehintaan siirryttäessä houkutus kilomäärien muunteluun lisääntyy. Tämä johtuu siitä, että korotettu alkutuotevähennys nykyisin tehdään ostohinnasta, mikä muun kuin pakkaamon ollessa ostajana sisältää tavoitehinnan lisäksi myös lajittelu-, pakkaus- ja jakelukustannuksia. Siirtyminen nykyisestä käytännöstä tavoitehintaan vaatisi onnistuakseen tämän vuoksi erittäin tehokkaan kontrollin.

Kanamunapakkaamojen kautta markkinoitujen luokiteltujen kananmunien osalta ei verotus- tai hinnoittelusyistä olisi välttämätöntä luopua alkutuotevähennysjärjestelmästä. Se, että yhdenkertaiseen alkutuotevähennykseen on katsottu tarkoituksenmukaiseksi siirtyä myös tältä osin, johtuu pyrkimyksestä parantaa kananmunien laatutasoa, joka nykyisellään erityisesti vientiin menevien kananmunien kohdalla on osoittautunut ongelmalliseksi. Korotetun alkutuotevähennyksen muodossa annettavaan verotukseen ei nimittäin voida kytkeä erittäin tarpeelliseksi osoittautunutta kananmunien laatua edistävän maksutavan käyttöön ottoa. Sitä vastoin pakkaamoille maksettavan hinnanalennuskorvauksen saamisen ehdoksi voidaan asettaa velvoite maksaa eri hinta erilaatuisista kananmunista.

Edellä lausutun perusteella hallitus esittää, että kananmunien puolitoistakertainen alkutuotevähennys muutettaisiin takaisin yhdenkertaiseksi. Jotta alkutuotevähennyksen korotuksen poistaminen ei liiaksi nostaisi kuluttajahintoja, ryhdyttäisiin kananmunapakkaamoille maksamaan poistuvan verotuen suuruista hinnanalennuskorvausta. Hinnanalennuskorvauksen

maksamisen johdosta pysyisi luokiteltujen kananmunien hinta ennallaan. Hinnanalennuskorvauksen saamisen ehtona olisi, että kananmunapakkaamo noudattaa laatumaksutapaa.

Luokittelemattomien kananmunien hinnannousua sitä vastoin ei voitaisi välttää. Tämä johtuu siitä, että verotuen tilalle ei tältä osin voida luoda suoraa tukea, koska tukeen oikeutettujen yritysten lukumäärä olisi niin suuri ja kananmunakaupan erottelu niiden liikevaihdosta niin hankalaa, että suoran tuen, yhtä vähän kuin verotuenkaan, toimivuus, valvonta tai kuluttajahintojen alennukseksi ohjautuminen ei käytännössä onnistu. Todettakoon tässä yhteydessä, että muissakaan pohjoismaissa ei tällaista tukimuotoa ole käytössä.

Valtiontalouden kannalta syntyy alkutuotevähennysoikeuden korotuksen poistamisesta ja sen osittaisesta korvaamisesta hinnanalennuskorvauksella nettosäästöä noin 8 milj. markkaa vuodessa. Kun käyttökelpoista subventiomuotoa luokittelemattomien kananmunien hinnannousun estämiseksi ei ole luotavissa, olisi niiden vahvistettuja vähittäismyyntihintoja korotettava. Esittäessään alkutuotevähennysoikeuden korotuksen poistamista hallitus lähtee siitä, että niiden hinta nostettaisiin samalle tasolle kuin luokiteltujenkin kananmunien hinta, jolloin vähittäiskauppa saisi vähintään luokitelluille kananmunille vahvistetun myyntipalkkion.

3. Perunan puolitoistakertaisen alkutuotevähennyksen muuttaminen yhdenkertaiseksi.

Elintarvikkeiden liikevaihtoveroimikunnan ehdotuksen mukaisesti hallitus esittää, että myös perunoiden korotetusta alkutuotevähennysjärjestelmästä luovuttaisiin ja siirryttäisiin

takaisin yhdenkertaiseen alkutuotevähennykseen. Siirtymistä puoltavat samat syyt kuin kananmunien kohdalla sekä lisäksi se, että perunat eivät nykyisellään ole hintavalvonnan alaisia. Tästä johtuen puuttuu kokonaan sellainen hintavalvontamekanismi, jolla verotuki voitaisiin ohjata kuluttajan hyväksi.

Ehdotetun muutoksen mukaisesti saisivat liikevaihtoverolliset kauppa- ja jalostusliikkeet verollisista myynneistään vähentää 1.7.1980 jälkeen alkutuottajalta vastaanottamansa perunan ostohinnan yhdenkertaisena korottamatta sitä 50 prosentilla. Muutoksen jälkeenkin voisivat nämä liikkeet tehdä vähennyksen alkutuottajien suorittamista perunoiden myyntikuntoon saattamistoimenpiteistä, mutta vähennysoikeuden tuottama veroetu supistuisi 21 prosentista 14 prosenttiin. Siten perunapakkaamoliikkeet, jotka eivät saa mitään verotukea sanotuista toimenpiteistä, tulisivat jonkin verran tasavertaisempaan asemaan alkutuottajapakkaamojen kanssa ja muutos siten pienentäisi niitä neutraliteettihäiriöitä, jotka korotettuun alkutuotevähennysjärjestelmään siirtymisen johdosta syntyivät. Tilanne ei kuitenkaan ainakaan heti palautuisi samaksi kuin se oli ennen vuotta 1974. Mahdollisuus väärinkäyttöihin korotetulla alkutuotevähennysoikeudella poistuisi kuitenkin välittömästi muutoksen jälkeen.

Alkutuotevähennyksen supistuminen korotaisi ruokaperunan hintaa arviolta keskimäärin 8 penniä kilolta. Sen vaikutus kuluttajahintaindeksiin olisi noin 0,015 prosenttia. Liikevaihtoveron tuotto lisääntyisi runsaalla 13 milj. markalla vuodessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

eräitä elintarvikkeita koskevista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin annetun lain muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan eräitä elintarvikkeita koskevista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin 1 päivänä joulukuuta 1978 annetun lain (915/78) 3 ja 4 § näin kuuluviksi:

3 §.

Myynnin verotusarvoa laskettaessa verollinen saa tehdä liikevaihtoverolain 18 §:n

1 momentin a ja b kohdassa tarkoitetun vähennyksen puolitoistakertaisena seuraavista tavaroista:

liha ruhoina, ruhon osina tai luuttomaksi leikattuna, sekä teuraseläimeksi hankitut, liikevaihtoverolain 3 §:n 1 momentin d kohdassa tarkoitetut eläimet.

4 §.

Maidosta saadaan liikevaihtoverolain 18 §:n 1 momentin a kohdassa tarkoitettu vähennys

tehdä 1,9-kertaisena. Vähennys tehdään toimitusajankohdan tavoitehinnan perusteella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Sitä sovelletaan tavaraan, joka on toimitettu tai luovutettu tullivalvonnasta lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Helsingissä 29 päivänä huhtikuuta 1980.

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

Ministeri *Pirkko Työläjärvi*

Laki

eräitä elintarvikkeita koskevista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin
annetun lain muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan eräitä elintarvikkeita koskevista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin 1 päivänä joulukuuta 1978 annetun lain (915/78) 3 ja 4 § näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki.

3 §.

Myynnin verotusarvoa laskettaessa verovelvollinen saa tehdä liikevaihtoverolain 18 §:n 1 momentin a ja b kohdassa tarkoitetun vähennyksen puolitoistakertaisena seuraavista tavaroista:

peruna myös lajiteltuna;
liha ruhoina, ruhon osina tai luuttomaksi leikattuna;
kananmunat, myös lajiteltuina; sekä
teuraseläimeksi hankitut, liikevaihtoverolain 3 §:n 1 momentin d kohdassa tarkoitetut eläimet.

4 §.

Maidosta saadaan liikevaihtoverolain 18 §:n 1 momentin a kohdassa tarkoitettu vähennys tehdä 1,9 kertaisena.

Ehdotus.

3 §.

Myynnin verotusarvoa laskettaessa verovelvollinen saa tehdä liikevaihtoverolain 18 §:n 1 momentin a ja b kohdassa tarkoitetun vähennyksen puolitoistakertaisena seuraavista tavaroista:

liha ruhoina, ruhon osina tai luuttomaksi leikattuna, *sekä*
teuraseläimeksi hankitut, liikevaihtoverolain 3 §:n 1 momentin d kohdassa tarkoitetut eläimet.

4 §.

Maidosta saadaan liikevaihtoverolain 18 §:n 1 momentin a kohdassa tarkoitettu vähennys tehdä 1,9 kertaisena. *Vähennys tehdään toimitusajankohdan tavoitebinnan perusteella.*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Sitä sovelletaan tavaraan, joka on toimitettu tai luovutettu tullivalvonnasta lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

